

Dávid kiváló vitézei

Előfohász „A vakokat olyan úton vezetem, amelyet nem ismertek, ismeretlen ösvényeken viszem őket. A sötétséget világossággá változtatom előttük, a göröngyös utat egyenessé. Ezeket a dolgokat véghezviszem, nem mulasztom el (Ézs 42,16)!” Ámen.

Gyülekező ének: 135. zsoltár: 1-3.: Áldjátok az Úr nevét...

Fennálló ének: 184: Krisztus, ártatlan Bárány...

Fő ének: 423. dicséret: Akik bíznak az Úr Istenben...

Köszöntés: „Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik számára nem volt irgalom, most pedig irgalomra találtatok (IPt 2, 9-10).” Ámen.

Lekció: Sámuel II. könyve 23, 8-39

„Ezek voltak név szerint Dávid vitézei: a tahkemóni Jóséb-Bassebet, egy főtiszt, aki úgy forgatta a lándzsáját, hogy egy alkalommal nyolcszáz embert döfött le. Azután Eleázár, Ahóhí fiának, Dódónak a fia, egyike annak a három vitéznek, akik Dávid mellett voltak, amikor csúffá tették a harcra gyülekezett filiszteusokat. Az izráéliek már visszavonultak, de ő ott maradt, és vágta a filiszteusokat, míg csak bele nem fáradt, és hozzá nem ragadt a keze a kardhoz. Nagy győzelmet adott az Úr azon a napon. Azután a hadinép is visszatért hozzá, de csak fosztogatni. A következő volt Sammá, a harári Ágé fia. Amikor összegyűltek a filiszteusok Lehínél, ahol a mező egy darabja lencsével volt bevetve, a hadinép már megfutamodott a filiszteusok elöl, de ő megállt annak a darab földnek a közepén, megvédte azt, és megverte a filiszteusokat. Így adott az Úr nagy győzelmet. Egyszer a harminc vezér közül hárman elmentek Dávidhoz, és aratáskor érkeztek meg az Adullám-barlangba, amikor a filiszteusok serege a Refáím-völgyben táborozott. Dávid akkor a sziklavárban volt, a filiszteusok előőrse pedig ugyanakkor Betlehemnél. Dávid eltikkadt, és ezt mondta: Ó, bárcsak valaki vizet hozna nekem a betlehemi kútból, onnan a kapu mellől! Erre a három vitéz áttört a filiszteus táboron, vizet merített Betlehemben a kapu melletti kútból, elhozták, és odavitték Dávidnak. Ő azonban nem akarta meginni, hanem kiöntötte áldozatul az Úrnak, és ezt mondta: Az Úr mentsen meg attól, hogy ilyet tegyek! Hiszen azoknak az embereknek a vére ez, akik kockára tették az életüket! Ezért nem akarta meginni. Ilyeneket vitt véghez ez a három vitéz. Abísaj, Jóáb testvére, Cerújá fia volt a harminc vezér parancsnoka. Ő úgy forgatta a lándzsáját, hogy háromszáz embert döfött le. Ő volt a leghíresebb a harmincak között. A harmincak

között ő volt a legtekintélyesebb, ezért lett a parancsnokuk; ám az előző háromnak nem ért a nyomába. A Kabceélből való Benájá, Jójadá fia is kiváló ember volt, és nagy tetteket vitt véghez. Ő vágta le Móáb két bajnokát. Ő ment le egy verembe, és megölt egy oroszlánt, amikor egyszer hó esett. Ugyanő vágott le egy nagy termetű egyiptomi embert, bár az egyiptomi kezében lándzsa volt, ő meg csak bottal ment rá. De kiragadta az egyiptomi kezéből a lándzsát, és a saját lándzsájával ölte meg. Ilyeneket vitt véghez Benájá, Jójadá fia. Ő is nevezetes volt, mint az a három vitéz. Tekintélyes volt a harminc között, de a háromnak nem ért a nyomába. Dávid a testőrök vezetőjévé tette. Aszáél, Jóáb testvére is kivált a harminc közül, akik a következők voltak: Elhánán, a betlehemi Dódó fia, a haródi Sammá, a haródi Elíká, a peleti Helec, a tekóai Írá, Ikkés fia, az anatóti Abiézer, a húsái Mebunnaj, az ahóhi Calmón, a netófái Mahraj, a netófái Héleb, Baaná fia, a benjámini Gibeából való Ittaj, Ríbjaj fia, a pirátóni Benájá, a nahalé-gaasi Hiddaj, az arbai Abíalbón, a bahúrími Azmávet, a saalbóni Eljahbá, Jónátán, Jásén fia, a harári Sammá, az arári Ahíám, Sárár fia, a maakái Elífelet, Ahaszbaj fia, a gilói Elíám, Ahítófel fia, a karmeli Hecró, az arbai Paaraj, a cóbái Jigál, Nátán fia, a gádi Báni, az ammóni Celek meg a beéróti Nahraj, Jóábnak, Cerújá fiának a fegyverhordozója, a jeteri Írá, a jeteri Gáréb és a hettita Úriás. Összesen tehát harmincheten voltak.

Előima

Drága jó Istenem! Hálát adok Neked, hogy nem kell egyedül harcolnom, hiszen a győzelmet a Te kezedből vehetem. Köszönöm az élet koronáját, amit elkészítettél a Téged szeretőknek. Hálás a szívem, hogy nem hagysz el, pedig megérdemelném. Méltó vagy arra, hogy Tiéd legyen a dicsőség, a tisztesség, a hálaadás, drága Úr Jézus Krisztus. Jöjj, és formálj, taníts meg csapatban gondolkodni és ne a méltóságra a tisztségre gondolni. Gyere be szívem rejtekébe és alakítsd úgy életem, hogy láthassalak az élen mindennek, ami velem, velünk történik. Légy érte áldott, hogy veled ma is őszinte lehetek és megvallhatom, mennyi bűn ragad a kezemhez, a szívemhez, a lábamhoz és a szememhez. Légy áldott, hogy ma is hallhatom kegyes válaszodat: „Bízzál már fiam, bízzál leányom, vétkeidet szemedre nem hánynom!” (RÉ 438. dicséret 9. verse) Esedezem Előtted, hűséges Megváltóm, hogy szorgalmazd hitbeli előbbre jutásom és add meg teljes egységét szívemnek, lelkemnek, elmémnek és erőmnek, hogy Téged szolgáljalak. Adj reményt a személyes harcokhoz, hogy megnyugodjon a lelkem Tebenned. Köszönöm, hogy figyelsz rám és adsz időt, hogy ma is Igéd köré gyűlve szavadra figyeljek. Hálásan köszönöm, hogy vagy nekem, Uram, Istenem. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 173. dicséret: Nem vagyunk mi magunkéi...

Textus: Sámuel II. könyve 23, 12: „Így adott az Úr nagy győzelmet.”

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Egy értékes névsorolvasáson vagyunk túl. A felsorolást egykor minden bizonytalanság az elkövetett hőstettek nagysága határozta meg. Az izraeli nagyok és hatalmasok milyen kicsik is voltak. Az első felsorolásban három név és három győzelem szerepeltek. Ők maguk a tisztviselői gárdát is gyarapították, és mégis nem a maguk erejéből érték el a győzelmeket. Nemcsak az ellenség felett aratott győzelem a fontos. A szemtől szemben. A harcias kard ki kard, hanem az, hogy egymaguk kardélre hánytak több tucat embert. Hármak. A csatarendbe álló hármak. Keleti szokás szerint egy harckocsin hárman voltak. A „harmadik” a király és a lovas mellett biztosított mindent. Luther Márton lovagoknak fordította őket a német nyelvű bibliafordításában. Drága testvérek! Mindenki eszköz a harcban és a lelki tusában. A harc végkimenetelét Isten garantálja és ez nemcsak Izrael életére érvényes. Az Úr a GYŐZTES. A harcos, az ember csak eszköz. Izraelben épp ezért tisztelték a hősvezéreket, de nem bálványozták őket. Sőt még a hadinép körében sem volt mindenki bátor. Fosztogatni azt igen, de harcolni azt már nem. A fosztogatás a győzelem végkimenetelére utalt. A zsákmány a hadinép mohóságát szemléltette. A harcosok megvívták a harcot. A tisztviselők kiállták a próbát, megharcolták a hitnek szép harcát, mint jó katonák és vitézek, azt tették, amit Isten rendelt, de voltak, akik megfutottak a harcok elől. Amit a nép nem érdemelt meg, azt az Úr elvégezte: a szabadítás munkáját. A győzelem életünkben Isten oldaláról sohasem érdem szerint történik. Ki, mikor, mennyit, hogyan és mennyiért? – olyan kicsinyes kérdések ezek hitbeli harcaink közepette. Az az ember is, aki megbújjik és fél, és az az ember is, aki megfeszíti íját és erejét, Isten oltalma alatt él. Nem az erősebb és nem a gyengébb határozza meg a célt, hanem a szerető Isten, Aki mindazt már rég ígéretbe foglalta és Dávidnak elmondta. Győzött Júda oroszlánja, tehát nincs miről beszélni. A győzelmet Isten kezéből veheti az ember.

A következő üzenete Isten Igéjének Dávid és a harcosok viszonya. Az események bennünket visszavisznek egészen Adullám barlangjáiig. Olyan időszak ez Dávid

életében, amikor az édes is keserű. Olyan időszak ez Dávid életében, amikor savanyú a szőlő és épp ezért elhamarkodottan ítél és szól. Szomjúságát keserű kérésbe fonja, amit harcosai készséggel teljesítenek. Kesereg nemcsak a lelke, hanem ínye is. Száraz és tikkadt élete szájalomra méltó, pedig állítólag ő a király. HOGY LEHETSÉGES EZ? Dávid amikor meglátta harcosait, rájött, hogy a saját kérését nagyon könnyelműen mondta ki. A forrásvizet a harcosok vérével teszi egyenlővé, és így ez egyedül Istennek kijáró áldozat. Vér és víz. Istené az élet, és a vér az élet hordozója volt és ma is az. A király Istennek tartozik hálával, hogy harcosait megvédte az otthoni, de filiszteusok által felügyelt kutak mentén.

Az emberi életet a király saját érdekei elé nem helyezheti. Egyedi és értékes minden harcosának az élete. Mennyit tanulhat ebből a példából minden vezetésben lévő személy. Megszégyenítő, ahogy Dávid rádöbbsent, hogy mit követelt saját harcosaitól. Megdöbbsentő, ahogyan Dávid cselekszik. Olyan parancsnok Dávid még a menekülés idején is, aki beosztottjaival tisztességes, aki nem magasabb rangú, hanem megértő és az Urat szolgálja magatartásával is. Ő vétkezett, amikor helytelenül szólt. Mennyit lehetne minden vezető beosztásban lévő személynek tanulnia ebből a magatartásból. Olyan kulcs ez Dávid életének a megértéséhez, amit csak az Úr kegyelmével magyarázhatunk. Aki könnyörületes akart lenni Dáviddal, szomját akarta csillapítani még élete árán is, az Úr kezébe van ajánlva. Víz és vér. Víz nem válik vérré. Dehogyan! El ne feledd, hogy Jézussal mi is történt. Jákób kútjánál a szomjas Krisztus megoldotta a szomjúhozó asszony életét és a Sikáriak megismerhették az ő áldott jelenlétében a Messiást. Nem beszélve a kereszt titkáról. Az Úrnak felajánlott életek és szolgálatok úgy válnak áldássá, ha megérezzük, nem természetes egy munkatárs és egy szolgatárs élete, hanem áldás. Nem természetes a kockáztatás. Nem természetes a felvállalás. Nem természetes a beszélgetés egy ledér nővel. Nem természetes, hogy egymás szomjúságát oltjuk és harctérre megyünk. Nem természetes. Vér és víz. Víz és vér. Ilyen áldozat egyedül Istennek jár. Istent illeti meg az, ami nem az emberé: a szolgatárs élete. Dávid élete

veszélyben van. Dávid életét megvédik és ő, mint felelős személy nagyon is és értelmes szolgálattevőkkel van körülvéve. Dávid a nehéz időkben becsüli csak igazán a saját vezéreit. Amikor minden nehéz és terhes, akkor kell egy társ, egy igazán felvértezett szolgatárs. Igaza van Radnóti Miklósnak: „Éld e rossz világot és mindig tudd, hogy mit kell tenned érte, hogy más legyen.”

A következő üzenet a katonák és vezérek különböző teherbírásáról beszél. Nem vagyunk egyformák még egy csapatban sem. A katonák és a vezérek erőhibái is fel vannak tüntetve. Nem tudjuk miért, de én úgy gondolom egyrészt azért, hogy tisztában legyünk az emberi erő véges, másrészt azért, hogy a kiválasztott vezérek gyengepontjaival számolnunk kell. Igen, még az emberileg nézve hősök sem mindig állnak a helyzet magaslatán. Vannak pillanatok, amikor valamiben a másik erősebb vagy épp gyengébb. Egy csapatban tisztában kell lennünk egymás gyengeségeivel. Ez nem hiba. Ez nem gond. Ez nem teher, hanem az élet valósága. Te ebben vagy jó, én ebben vagyok gyengébb. Az emberi erő nagysága az, amikor bevallja: NEM TUDOM. Az emberi erő nagysága az, amikor az ember nem a maga eszére támaszkodik. Nem tudom, nem megy, erre nem vagyok képes, nem hiba, Isten szemében a kiválasztott elvégzi a rámért feladatot, nem erő feletti kísértésnek van kitéve, mert Isten adta a nagy győzelmet. A Szentíró beväste neveiket Izráel történetébe, de még jobban be kell vésni a refrént: „Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség.” Isten adta a nagy győzelmet. Szó szerint Isten győzelmet aratott, vagyis Ő legyőzte a hadvezéreket. Nem azért, mert annyira akarták, nem azért, mert annyira megfutották a küzdőteret, hanem a könyörülő Isten ereje bizonyított. Könyörülő Isten győzelme felettünk, bennünk és általunk ért célba. Nem azé..., mert az Istené. Őbenne rejlik az élet. Őbenne élet van. Ő maga az élet. Ő maga a valóság. Ő van, Ő létezik és Ő fennforog. Ő... egyedül Ő. Egyedül Istené a dicsőség. Épp ezért hangsúlyos az utolsó hős neve. Az utolsó hős neve Uriásé. A vérontás és a vér kiömlése Dávid életében is nagy szerepet játszott. Ez a névsor arról tanúskodik, hogy a vérrel teli világban Isten beteljesíti ígéreteit. Az erőszakkal teli

világban megtanulni harcolni és győzni Istennel. „Nem akarok erőszakkal teli világban élni.” Nem akarok... És mégis az utolsó hős neve Uriásé. Dávid szemében a víz válik vérré saját cselekedete által. Így Izráelnek jól meg kell látnia, Dávid nem hős, hanem szintén eszköz. Nekünk is meg kell tanulnunk és így kiáltani harcainkban: „Dávid Fia, könyörülj rajtunk!” Könyörülj rajtunk, akik nagy irgalmadra méltók nem vagyunk. Irgalmaz nekünk, akiket megváltottál szent irgalmaddal. Könyörülj rajtunk, akikért a Bárány, Aki megöletett, hordozott kint s átkot. Irgalmaz nekünk, akik ma is az ő a szavát halljuk, és nagy jóvoltáért hálából, királlyá Téged koronázzunk. Ő így adott nagy győzelmet nekünk. Ámen.

Utóima:

„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre (IIKor 5,17).”

„Ezt az ígét küldte Izráel fiainak, amikor békességet hirdetett Jézus Krisztus által. Ő a mindenség Ura (ApCsel 10,36)!”

„Ó, Uram, segíts meg! Ó, Uram, adj szerencsét (Zsolt 118,25)!”

„Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak arra, hogy bármit is megítéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk Istentől van (IIKor 3,5).”

„Akkor nem tanítja többé egyik ember a másikat, ember az embertársát arra, hogy ismerje meg az Urat, mert mindenki ismerni fog engem, kicsinyek és nagyok – így szól az Úr –, mert megbocsátom bűneiket, és nem gondolok többé vétkeikre (Jer 31,34).”

„Ekkor megkérdezték tőle: Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk? Jézus ezt felelte nekik: Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött (Jn 6,28-29).”

„Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet (Jób 10,12).” **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „A jótékonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten (Zsid 13,16).”

Áldás: „Így adott az Úr nagy győzelmet (IISám 23,12).” Ámen.

Záró ének: 427. dicséret: 8-10: „Tudom, hogy a kegyességnek...”